



## **Crisis Theologica**

**Cárdenes, Juan de**

**Sevilla, 1687**

Cap. I. Sensus propositionis secundæ damnatæ, & solida fundamenta  
damnationis.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](#)

aliquas cautelas prácticas, cum quibus Matrimonium revalidari potest. Prima est, si coniux conscientius impedimenti dicat, se non habuisse contentum, quando contraxit Matrimonium. In quo non mentitur: quia prior ille consensus ratione impedimenti fuit nullus. Quæ cautela non raro prodesse poterit.

681. Sed quia in aliquibus viris ex hac cautela potest oriiri temeraria aliqua suspicio, vnde grande malum imminerer foeminæ, propterea idem

*Sanch.* P. Thom. Sanchez num. 8. subiungit, quod si tale periculum imminiceret, posset deduci ad praxim ea opinio, iuxta ea, quæ diximus in conclusione secunda. Deinde num. 9. subiungit ultimam conclusionem, afferendo, quando neque hic consensus à marito inscio posset extorqueri, quia non vult respondere, ex alia parte petit debitum ab vxore, ipsaque sine scandalo subterfugere nequit, potest absque verbis denuo Matrimonium illud consistere, copula illa affectu maritali habita ex parte sua, nam ex parte alterius, cum putet esse Matrimonium, constat eo affectu haberi; quod locum habet etiam si alter coniux ignoret prius Matrimonium fuisse invalidum. Huius conclusionis rationem reddit: quia & si ea opinio extra casum necessitatis parum probabilitatis habeat, accedente tamen gravissima necessitate, præcipie favore animæ, accrescit illi maior probabilitas. Ut ostendimus in conclusione secunda.

*Ponze.* 682. Neque obstat, quod in contrarium afferat Basilius Ponze lib. 4. de Matrimon. cap. 25. num. 7., scilicet si opposita opinio revera probabilis est in praxi, etiam extra casum necessitatis, poterit coniux illa vti. Sed id non vrget: quia id, quod est indecens Sacramento extra casum necessitatis, facit, quod illa actio non sit indecens, maxime cum sit pro bono animæ.

## DISSERTATIO III.

*An iudex teneatur sequi opinionem probabilem ad normam censuræ contra propositionem secundam fulminat.e?*

## CAPVT I.

*Sensus propositionis secunda damnata, & solida fundamenta damnationis.*

## SUMMARIUM.

*Refertur propositionis secunda damnata a.n. 1.*

*Non est sensus decreti, quod semper debet Iudex invenire probabilem. num. 2.*

*In quaestione facti certum est apud omnes, Iudicem sequi debere partem probabilem. n. 3.*

*Primum argumentum ex contractu cum Republica. n. 5.*

*Secundum ex eo, quod Iudex tenetur præstare munus suum meliori modo, quo possit. n. 6.*

*Tertium ex pravitate consequentia Authorum partis oppositæ. n. 7.*

1. **P**ropositio secunda, quam damnat Innocentius XI. in hoc decreto, hæc est: *Probabiliter existimo, Iudicem posse iudicare iuxta opinionem etiam minus probabilem.* Vbi aperte damnat Pontifex assertionem, quia ea opinio dicitur probabilis. Quibus verbis manifeste declarat, illam esse improbabilem, aut saltem non esse probabilem.

2. Quare mihi ipsi grātulor, quod in 1. part. Cris. Theol. disp. 15. cap. 15. eisdem

eisdem terminis tradiderim eamdem sententiam, quam promovet hoc decretum. Docui enim tamquam certum, numquam posse Iudicem sequi opinionem minus probabilem in sententia ferenda. Est autem advertendum non esse sensum huius decreti, quod Iudex semper debeat invenire opinionem probabiliorem; aliquando enim id crit impossibile iudici censenti utramque opinionem oppositam esse paris probabilitatis. Sed sensus est, quod quaestione diligenter examinata si invenitur vnam partem esse probabiliorem, non possit sententiam ferre secundum minus probabilem. Nota etiam, quod non solum damat Pontifex opinionem, quae dicit, Iudicem posse dicere ius minus probabile, sed etiam opinionem, quae dicit, id esse probabile.

3. Et cum in iudicio quaestio possit esse duplex, alia facti, & alia iuris; de utraque debet intelligi haec damnatio. Et quidem in 1. part. Cris. Theol. disp. 6 cap. 6. num. 85. asservi, omnes Doctores tamquam certum supponere, in quaestione de facto non posse Iudicem sequi minorem probabilitatem, imo neque e qualibet pro una parte, vt pote quae dubium generat, sed semper stare debere pro maiore probabilitate. Sed quod id ita dixerim, me arguit Filgueira in expositione secundae propositionis. §. Plura tamen, ex eo, quod ipse invenit duos scriptores, qui dixerunt, posse Iudicem sequi partem minus probabilem in quaestione facti. Sed debuit advertere, cum omnes aut fere omnes Authores aliquam assertionem tuentur tamquam certam, vnum vel alterum authorem non reputari; maxime, si nulla urgenti ratione muniti ceteris opponantur. Quare iterum repeteo, omnes id tamquam certum supponere.

4. In quaestione autem iuris non posse Iudicem ferre sententiam secun-

dum opinionem minus probabilem, in eo cap. 15. art. 1. & 2. duobus argumentis probavi, quae mihi videntur moraliter certa, & quae sufficienter excludunt probabilitatem partis oppositae.

5. Primum argumentum desumitur ex contractu, quem init Iudex cum Republica administrandi iustitiam meliori modo, quod possit, & in maiorem utilitatem Reipublicae. Videatur hoc argumentum art. 2. late propositum.

6. Secundum argumentum desumitur ex eo, quod cum quis promittit præstare munus suum meliori modo, quo possit, in ordine ad utilitatem publicam, abdicat a se libertatem secundi opinionem probabilem, quae ei utilitati publicae sit adversa. Quod qua ratione conveniat iudici, art. 2. late monstratur, tum ratione, tum exemplis. Sic enim oeconomicus, qui stipendio conductus a Petro administrat rem familiarē Petri, ad quam Ioannes habet ius probabile, tenetur administrare illam in favorem Petri, & non potest in favorem Ioannis: nam ex contractu initio cum Petro cedit libertati secundi illam probabilitatem, quae suffragatur Ioanni. Relege totum argumentum in eo art. 2. citato.

7. Et præter haec duo argumenta aliud etiam proposui, præcipue num. 607. & num. 626, desumptum ex eo, quod sit prava consequentia; qua autores oppositae partis nituntur, dum dicunt. [Quilibet prudenter operatur, dum sequitur opinionem probabilem: ergo Iudex prudenter operatur, dum iudicat secundum opinionem probabilem. Sed minus probabilis vere est probabilis: ergo Iudex prudenter operatur, dum iudicat secundum opinionem minus probabilem.] Et ego inquirō ab oppositae partis defensoribus, quomodo respondendum sit huic argumento post hanc dam.

## 214 DISSERTATIO III. CAPVT II. ART. I.

damnationem? Et sicut respondentum est post illam, pravam esse eam consequiam; ita ego ante illam loco citato demonstravi, eam esse pravam consequiam, quia arguit à propositione directa ad reflexam. Nam licet probabilis sit hæc propositio directa:  
*Hæc domus est Petri*, ad quam dominum Ioannes habet ius probabilius; ex illa propositione directa male infertur hæc propositio reflexa, *Iudex potest sequi opinionem probabilem, qua suffragatur Petro*, quia ea propositio reflexa habet novum obiectum, ratione cuius limitatur ea probabilitas ex contractu Iudicis cum Republica. Vide etiam, quæ dixi disp. 15. cap. 4. art. 2.

## CAPVT II.

*An iuxta hoc decretum Index sequi debeat eam opinionem, quæ probabilius est ab extrinseco, an quæ ab intrinseco?*

## ARTICVLVS I.

*Quinque conclusionibus decitur quæstio.*

## SVMMARIVM.

*Quæ sit opinio probabilius ab intrinseco, & quæ ab extrinseco?* n. 9.

*Si index formet Iudicium certum de probabilitate unius partis, non potest sequi oppositam, quamvis hæc multitudine, & præstantia Authorum prevaleat.* n. 10.

*Si non formet indicium certum de probabilitate intrinseca, debet etiam attendere ad extrinsecam.* n. 11.

*Si index inveniat minorem probabilitatem extrinsecam, & maiorem intrinsecam, debet sequi potius intrinsecam, quam extrinsecam.* n. 12.

*An si index sit certus, suam opinionem*

esse probabiliorem possit sequi minus probabilem quavis vñsa recepta? n. 13.

*In materia iuris humani dupliciter intelligi potest, quod opinio vñsa recepta sit preferenda à Iudice.* nu. 14. & seqq.

8. **T**N hac quæstione Filguera in expositio secundæ propositionis §. Ergo affirmat, Iudicem teneri ad sequendam opinionem ab intrinseco probabiliorem, relicta probabiliore extrinsece. Addit tamen §. Circa etiam post hoc decretum posse Iudicem ferre sententiam iuxta opinionem magis receptam, quamvis minus probabilem. Sed hæc res maiori eget indagine.

9. Et quidem probabilior ab intrinseco dicitur ea opinio, quæ virginioribus rationibus fulcitur, sive petitis à ratione naturali, sive Theologica, sive à Constitutionibus Principis, aut alio capite æquivalenti. Probabilior ab extrinseco dicitur illa, quæ majori nititur auctoritate virorum sapientum. Hæc autem maior auctoritas non debet desumti à maiori numero Authorum, sed à maiori præstantia doctrinæ eorum, & à methodo discurrendi cum luculentiori discussione rationum. Et ideo Navarrus in Sum. lat. cap. 27. num. 289. ait, communiorem, atque adeo probabiliorem ab extrinseco esse opinionem sex doctorum ex professore rem tractantium, præ opinione quinquaginta authorum, sola fere priorum auctoritate nitentium. Quod *Sanch. late* tradidi in 1. part. Cris. Theol. disp. *Navar.* 11. cap. 2. art. 4. ex P. Thoma Sanchez, *Sotus. Navarro, Soto, Arriaga, Petro Hurtado, Castro Palao, Ioanne Sancio, Hurtad Azor, Menochio, Alciato, & Caras. Palmuel. Et in eadem disp. ostendi, non *Sanch.* dare auctoritatem opinionibus, nisi *Azor.* Authores sint omni exceptione maioris. Vide etiam, quæ tradidi in 3. part. *Alciat. Cris. Theolog. disp. 57.* *Caram.* Et*